

Van de voorzitter

In mijn vorige voorwoord heb ik aangegeven dat de diverse commissies zijn benoemd en langzaam op stoom beginnen te komen.

Zo is de **muziekcommissie** bezig met een nieuw repertoire en met het regelen van gescheiden partijrepetities. De reacties op de gescheiden repetities zijn positief. Dat kan echter niet worden gezegd van het gekozen repertoire. Uitdrukkingen als: “Je krijgt krampen in je tong van die moeilijke teksten, veel te moeilijk, niets aan” enz. hoorde ik regelmatig. Jammer dat mensen zo vlug hun mening klaar hebben hierover.

Terecht dat onze dirigent zegt: “Als je een hoop zand ziet liggen met een grote stapel stenen en zakken cement, kun je niet beoordelen of het huis dat gebouwd gaat worden mooi wordt. Dat kun je pas beoordelen als het klaar is.”

Ik wil hier gaarne aan toevoegen dat het verwerken van dit zand, cement en stenen veel moeite, inspanning en tijd kost en dat je pas wordt beloond voor de moeite als al deze materialen verwerkt zijn tot een mooi geheel en het huis er staat.

Nu we de stukken beginnen te kennen zijn de reacties positief en worden ze als mooi en gevoelig bestempeld. Zo zie je maar weer, niet te vlug oordelen. En wat die moeilijke teksten betreft, lees ze thuis een aantal maal hardop, dan wordt de tong vanzelf soepeler en de uitspraak makkelijker.

De commissie **Ledenactiviteiten** is ook erg actief. Zo hebben we recent kunnen genieten van een erg leuk en zeer interessant uitstapje naar het ‘Museum voor de Vrouw’ in Echt; een uitstapje dat gezellig werd afgesloten met een hapje en een drankje.

Ook de commissies organisatie **Uitvoeringen** en **Informatie** zijn druk doende met de voorbereiding van de diverse geplande concerten.

Tevens heb ik u medegedeeld dat het bestuur doende is middelen te genereren om onder meer de concerten een moderner tintje te geven en hierbij solisten en musici in te schakelen, dit alles met het doel ons als koor meer te profileren. Welnu, er heeft zich een Hoofdsponsor gemeld.

‘Woningstichting de Voorzorg’ heeft recent een substantiële bijdrage gedaan teneinde ons de mogelijkheid te geven ons meer te profileren. Met name de Heren J Kerkhoffs en F. de Waal zijn wij als koor zeer erkentelijk voor deze bijdrage. Zo zie je dat Woningstichting de Voorzorg niet alleen investeert in huizen, maar ook in de gemeenschap. Woningstichting de Voorzorg hartstikke bedankt, vanaf vandaag zijn jullie onze Hoofdsponsor.

Het spreekt vanzelf dat wij andere personen en of instellingen eveneens heel graag begroeten als Hoofdsponsor van ons koor. Wilt u weten wanneer u als zodanig door ons koor wordt aangemerkt, dan kunt u hierover bij ondergetekende nadere informatie inwinnen.

Vorenstaande overziend mag ik stellen dat de start dit jaar moeilijk verliep, dat er toch een aantal wijzigingen zijn doorgevoerd, en dat de inspanningen van iedereen resultaat hebben opgeleverd.

Nog even doorzetten, nog een aantal repetities flink er tegen aan. Op **23 juli** een **Midzomernachtcultuurfestival** op het Kasteel en een concert neerzetten dat klinkt als een klok, dan komt daarna de voor iedereen verdiende vakantie.

Ik wens u allen een prettige vakantie toe en hoop u allen na de vakantie weer gezond en vol energie terug te zien, zodat we vol energie aan de tweede helft van 2007 kunnen beginnen. Prettige vakantie.

Piet Joosten

Van de redactie

Terwijl je bijna het gevoel krijgt dat de zomer al heel lang bezig is, moet het toch nog echt zomer – en dus vakantietijd - worden. En dus is het ook weer tijd voor het juni / juli nummer van De Notenkraaker. Naast de gewone vaste rubrieken, nu ook wat van de verschillende commissies. Weet u nog welke verschillende commissies er zijn en wie er allemaal in zitten? Hier komen ze nog een keer in het kort:

Commissie Uitvoeringen:

Hanneke van Crieelingen, Peter Crombach, Math Crombach, Anouk Michiels en Jan Zaad.

Commissie Informatie:

Hanneke van Crieelingen, Peter Crombach, Pauline Döpp, Hub Ermers en Anneke Knol.

Commissie Ledenactiviteiten:

Joke Cremers, Els Ermers, Johanna Gerritsen, Mirjam Huibers, Kitty Janssen, Mia Simons en Annie Zaremba.

Commissie Muziek:

Pauline Döpp, Anouk Michiels, Peter Niesen, André Veldstra, en Jan Zaad.

De commissies zijn wel erg actief, maar meer in de praktische zin; wat betreft een stukje voor ons koorblad hebben ze gewoon niet zoveel tijd of zijn wel heel kort van stof. Waarschijnlijk moet de redactie toch iets van journalistiek werk oppakken om wat meer informatie te krijgen over hoe alles in het werk gaat.

In elk geval staat er in dit nummer nog iets over de Paashaas, een leuk stuk over het uitstapje naar Echt. Er is aandacht voor het fenomeen “De Limerick”, we hopen echt dat er reacties op komen. De muziekcommissie heeft wat info, er zijn weer enkele

gedichtjes. Al met al genoeg leesvoer voor een koorblad waar een ieder wat informatie kan uitwisselen.

Wij wensen alle aandachtige lezers, of je nu thuisblijft of erop uit trekt, een goed, ontspannen en sfeervolle zomer toe. Hopelijk mogen we elkaar dan in augustus elkaar weer in goede gezondheid treffen.

Anneke Knol

Kennismaking met ... Jan Zaad

Over jezelf schrijven en daar ook nog enigszins iets in schrijven waarvan je denkt, dat is ook interessant voor anderen, is wel erg moeilijk. Hoe oud ik ben, waar ik geboren ben en met wie ik getrouwd ben en hoeveel kinderen Ria en ik samen hebben, is volgens mij bij iedereen wel bekend.

Wanneer je het al te vaak over vroeger gaat hebben, moet je oppassen dat je er zelf niet toe gaat behoren. Maar af en toe geeft het ook wel weer een warm gevoel, als je terugdenkt aan die omgeving waar je zelf opgegroeid bent.

Wanneer je jezelf verplaatst in de omstandigheden, waarin onze ouders hun kinderen hebben groot gebracht, kun je alleen maar nóg meer respect hebben voor die generatie. Ik wil niet sentimenteel doen en ook die tijd niet romantiseren, want iedere tijd heeft zijn positieve en negatieve kanten. Daarbij komt ook nog eens, hoe heb je zelf die “goede oude tijd” beleefd.

Sommige mensen denken met veel weemoed terug aan die tijd: *“Woar it nog mer is zoe wie vreuger”*.

Nou, om voor mezelf te spreken, ik heb een leuke tijd gehad, onbezorgde jeugd, maar dat alles vooral door het harde werken van mijn ouders. Ik zou er toch zelf niet aan moeten denken, dat ik een gezin moest onderhouden, met “middigsjieg“, “nachtsjieg“ en “daagsjieg“ en dat 6 dagen in de week met 2 weken verlof per jaar. Moeder, koken voor acht personen, wassen, strijken enz.

en dat alles zonder de huidige hulpmiddelen. En toch waren ook zij tevreden en naar mijn weten ook gelukkig.

Misschien is dat ook net het tegenwoordige tijdsbeeld, dat vele mensen dat “geluk” niet meer kennen. Wij hebben door de bank genomen tegenwoordig van alles veel meer. Meer grote auto's, computers, vaatwassers en noem maar op.

Wat mensen tegenwoordig niet meer hebben is:...tijd, althans dat menen ze. Tijd is er genoeg, maar geen tijd is voor velen een synoniem voor geen zin. Waar hebben we nog zin in?

Zelf creatief zijn? Zelf met de kinderen spelletjes doen, zelf zingen met je kinderen, kortom samen iets doen.

Op veel plaatsen zal het zo zijn dat de kinderen hun eigen spelletje spelen op hun eigen computer, hun verhaaltje bekijken op hun eigen TV en dat alles op hun eigen kamer. Zo gaat veelal ieder zijn / haar eigen weg. Samen een prestatie neerzetten komt gelukkig nog voor bij kinderen en volwassenen die in verenigingsband samen iets doen. Of dat nu in een sportvereniging is of in de harmonie of weet ik veel waar en wat, ze doen samen iets op een positieve manier. Maar ook daar slinkt het aantal leden.

Veelal wordt gezegd, dat in de tijd dat de TV de huiskamers binnen drong, dat veel kapot heeft gemaakt voor de verenigingen. Onzin! De gemakszucht van de mens is daar debet aan. Bijna iedereen kijkt TV,.....maar ook kritisch? In de tijd dat een zekere Hennie Huisman met de playbackshow begon, was menigeen aan de TV gekluisterd. Want menigeen hield de vrijdag- of zaterdagavond vrij om dat programma te zien. Meisjes van 12 jaar moesten zonodig op Tina Turner lijken endat was een prestatie. Dat doe je, je eigen kind toch eigenlijk niet aan. De ouders van het 12-jarig kind waren trots, de opa's de oma's en de rest van de familie ook en vele kijkers waren geamuseerd zonder zelf veel inspanning te hebben moeten verrichten.

De beleving van, samen, solidair, sociaal, kalft in onze tijd wel erg snel af. We hebben een maatschappij gecreëerd, die gebaseerd is op voornamelijk economische groei. Man en vrouw werken en binnenkort hebben de kinderen voorschoolse opvang en naschoolse opvang, dat impliceert dus dat de kinderen vanuit hun eigen slaapkamer 's morgens zo naar school gebracht kunnen worden en misschien wel door opa of oma, want pap en mam moeten nog eerder naar hun werk en 's avonds vanuit school zo weer naar bed. ('n beetje gechargeerd).

Wat heet een kindvriendelijke wereld? Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Een veel gehoorde slogan. Maar, wat heeft de jeugd nog voor een toekomst? Die vraag zou men zich eens moeten stellen. Welvaart zal er zeker nog genoeg zijn. Daar zorgt onze maatschappij wel voor. Maar welzijn komt ook niet vanzelf. Dat alles tegenwoordig in materieel opzicht voor de meeste mensen, relatief gezien, gemakkelijker te verwerven is dan vroeger, zie je wel om je heen. Maar welzijn is niet te koop, dat ondervind je in gezin, op je werk, op school en verenigingen.

In een vereniging en dus ook in onze zangvereniging, ondervind je nog, dat mensen om je geven. Dáár kun je niet zonder de ander. De uitspraak: "Men moet maar blij zijn dat ik kom zingen", is een egoïstische stelling. Nee,...ik zing graag en daarom mag ik blij zijn dat er verenigingen bestaan. En wanneer je dan beter bent dan de ander, is het voor die ander fijn, dat hij of zij wat steun krijgt van jou.

Ik schrijf, "wat" steun, want ik bedoel niet dat iemand een hele repetitie op iemand anders moet leunen wanneer het nooit lukt. Maar dit sociale gevoel missen vele mensen, jongeren, maar ook volwassenen. En omdat velen van de huidige generaties deze beleving niet kennen, (gelukkig nog niet allemaal) zal het steeds moeilijker worden, om verenigingen in de huidige vorm in stand te houden.

"Vele individuen kunnen met elkaar zoveel meer" is (nog) te weinig beleefd bij velen. Wanneer we dit aan velen duidelijk

kunnen maken, wordt de toekomst van onze samenleving en dus ook van onze verenigingen heel rooskleurig.

De pen geef ik door aan Horst Breugelmans

Jan Zaad

Bezoek van de paashaas

Ook dit jaar had de ontspanningscommissie van Paluda ervoor gezorgd dat op Paaszaterdag bij kasteel Hoensbroek een zeer enthousiaste paashaas de kleinkinderen van Paluda -leden welkom heette.

Eerst mochten de kleintjes de verstopte eieren in de wei gaan zoeken, en door ervaring wijzer geworden, waren daarna pas de grotere kinderen aan de beurt.

Ondertussen was er koffie en eigengemaakte cake voor de ouders, oma's en opa's en die lieten zich dit alles goed smaken. Mijn kleinzoon Daniel [net een jaar] was zo gecharmeerd door de Paashaas dat hij er niet genoeg van kon krijgen, de paashaas had het maar druk met hem, we hadden er allemaal plezier aan. Tot slot werden alle eieren, chocolade paashazen enz. verdeeld en ging iedereen voldaan op huis aan. Ook kreeg ieder kind nog een kleurplaat uitgereikt.

Het was weer een hele leuke middag met dank aan de leden van de ontspanningscommissie die dit weer zo voortreffelijk georganiseerd hadden.

Inz. Els Ermers.

Overdenking

Ga nooit heen zonder te groeten
ga nooit heen zonder een zoen.

Wie het nootlot zal ontmoeten,
kan het morgen niet meer doen.
Ga nooit heen zonder te praten,
dat doet soms een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten
kan er 's avonds niet meer zijn.

Inz. Ria Geraerts

Uitstapje Echt – vrouwenmuseum

Weer heeft de ontspanningscommissie voor een gezellige middag gezorgd. In het vrouwenmuseum, waar ook de heren van harte welkom zijn, was van alles te zien uit de “goede ouwe tijd”: van geboorte, communie, trouwerij en begrafenis.

Alle attributen uit oma's tijd: inmaaketel, glazen met klemmen, ouderwetse toiletten met krantenpapier als toiletpapier. Teveel om op te noemen en zeker de moeite waard om nog eens naar toe te gaan. Na gezellig nog wat na babbelen met een echt stuk Limburgse vla en koffie, was de middag te vlug om.

Met dank aan de organisatoren. Het is jammer dat er zo weinig leden deelnemen, het kost ook nog niets. Het is te hopen dat zich voor het uitstapje naar Rolduc op zondag 21 oktober meer mensen opgeven

Helga Fleuren

Nostalgie in het Museum van de Vrouw

Op zondag 3 juni organiseerde de ontspanningscommissie weer een “buitenkoorse” activiteit. Dit keer was het Museum van de Vrouw te Echt het doel van de trip. Ongeveer 20 personen kwamen samen bij Amicitia (merendeels dames, slechts 2 heren te weten de voorzitter en Mennie). Tegen kwart over een werd er

per eigen vervoer vertrokken richting Echt waar we om twee uur werden opgewacht door een medewerkster van het Museum. Zij gaf ons een korte uitleg over de opzet van het Museum en liet ons verder vrij een rondgang door de verschillende vertrekken te maken. Het Museum herbergt een permanente en een wisselende tentoonstelling:

De permanente tentoonstelling belicht:

de geschiedenis van de vrouw in gezin, werk en samenleving. Oude gebruiken en traditie worden getoond.

Bij de entree etaleerde men prachtig met de hand gevlochten oogstsymbolen die dienden om de graangeest af te roepen over de gewassen.

In de verschillende vertrekken toonde men heel wat over tradities en gebruiken bij geboorte, communie, huwelijk en overlijden zoals doopkleedje, kruiken voor in kinderbedjes, speelaltaartjes, een kruis met zwarte doek ten teken van een overledene in huis, enz.

Thema van de wisselende tentoonstelling:

“Ode kool met appeltjes”

Dit project was opgezet in samenwerking met andere Nederlandse en Belgische musea en ging over de gebruiken rondom groenten en fruit van vroeger en nu, zoals inmaken, bakken, in het zuur leggen en andere gebruiken die wij kennen uit grootmoeders tijd.

Ook allerlei gezegdes omtrent rode kool en appeltjes riepen heel wat herinneringen op uit vervlogen tijden. Het enige herkenbare gezegde was voor mij ongeveer: “de appel valt niet ver van de boom” of “ook aan de beste boom hangt wel eens een rotte appel.”

Bij iedereen kwamen andere herinneringen naar boven bij het zien van al deze nostalgie en die werden na afloop van de bezichtiging natuurlijk uitgewisseld onder het genot van een kopje koffie met een heerlijk stukje Limburgse vlaai. Dit laatste

werd genuttigd in een ruimte die qua meubilair en aankleding deed denken aan de “goede” kamer van onze grootouders. Tegen 4 uur vertrokken we weer richting Hoensbroek waar vanwege het prachtige weer nog een terrasje werd gepikt voordat iedereen voldaan naar huis ging.

Het was een geslaagd uitje en dit museum is beslist niet alleen voor damesgeschikt. Een compliment voor deze keuze van de ontspanningscommissie.

Agnes Swakhoven-Muller

Geen beroep .. of .. Uitgestorven beroep???

Een huisvrouw, beste mensen is de spil van haar gezin
Ze is het eerste wakker en slaapt het laatste in
En is ze eens afwezig dan jammert heel de troep
Want niemand kan haar missen....
Toch heeft zij geen beroep!
Ze tovert met de centjes, ze brengt de kinderen groot.
Droogt tranen en snuit neusjes, is net een duizendpoot
Als iedereen de griep heeft, verpleegt zij heel de troep
Loopt zelf van koorts te bibberen.....
Toch heeft zij geen beroep!

Maar...zij is de troost der kleinen en vaders grootste schat
Het aanrecht is haar altaar, de pan haar wierookvat
Zij is in het drukke leven het rustpunt van haar troep
Haar wapenspreuk is: “LIEFDE”

GOD ZEGENE HAAR BEROEP!!!

Tekst uit het:
“Museum van de vrouw”

Limerick

Er was eens een vrouw uit Terlinden
die had nogal last van winden
Ze dacht heel spontaan
ik laat ze maar gaan
maar kon ze toen nergens meer vinden

Zoals jullie waarschijnlijk wel weten, zijn er bepaalde richtlijnen voor het schrijven van een limerick.

Hier staan ze voor u op een rij:

- De eerste regel eindigt meestal op een plaatsnaam en de laatste regel heeft vaak een verrassende wending (clou, essentie)
- Er zijn 5 versregels met een rijm van A - A - B - B - A.
- Het aantal lettergrepen van elke zin is 9 - 9 - 5 - 5 - 9
- De klemtonen liggen in regel 1, 2 en 5 op het 2^e, 5^e, en 8^e woord, in regel 3 en regel 4 op het 2^e en 5^e woord

Enkele voorbeelden:

Een jonge zanger uit Stein
trad laatst op bij een festijn
hij viel van het podium
nam snel wat jodium
maar zijn stem bleek gebroken te zijn

=====

Een schoonheidsspecialiste te Schinnen
hoefde nooit een excuus te verzinnen
Bij een ontevreden klant
zei ze heel nonchalant
"De ware schoonheid zit van binnen"

=====

In een verpleeghuis bij Koog aan de Zaan
is het roken nu echt van de baan
Opa zei toen gebroken
als ik niet mag roken
Zal ik sneller de pijp uitgaan

=====

Twee oudere strippers uit Veere
die wilden nog paaldansen leren
't publiek schrok zich dood
van al dat 'oud bloot'
en joelde en masse: "Krijg de klere!"

Dan nu een oproep aan alle lezers

Wie laat zijn hersenen eens goed kraken en maakt een leuke limerick – hoeft niet helemaal correct te zijn – als het maar een eigen brouwsel is. Het mooiste zou zijn als het ook nog op ons koor Paluda zou slaan (misschien iets teveel gevraagd) stel me niet teleur en overlaat ons met inzendingen !!

Als slot nog een probeersel:

Een 'slimmerik' uit Medemblik
dacht, ik flik even een limerick
Maar na veel geploeter
en een hevig gefoeter
bleek dat hij zich danig had verslick

Wie durft een poging te wagen --- please

Inz. Anneke Knol

Een oud gebruik

Het is een oud gebruik dat ik mijn moeder zie
als ik aan jasmijnen ruik

Ik tref de scherpe beelden van haar nabijheid niet.
Ik woon in al haar weelden

De lorelei van haar verzinnend lied.
En hoe zij draaiend voor de spiegel behagen in haar daglicht ziet

De keuveltijd, het half verdromen die met naald en draad aan het
raam na de middag komen

Het erf waar zij de rust regeert rond warme wind
en bladgroen in zijn zomerlust
Dagelijks het brood, de nood van kleine dieren
haar twijfel bij het avondrood

De stoeikracht van haar stem, haar handigheid en hoe zij
nachtwaarts zachter wordt naast hem.

inz. Anneke: Gedicht van Gery Florizoone,

Spreuken

Geluk bestaat uit zoveel losse stukken
dat er bijna altijd één aan ontbreekt

Hopend de maan te bereiken,
vergeet de mens de bloemen die aan zijn voeten bloeien

De zon schijnt ook als je in de schaduw kruipt

Donateursactie

De jaarlijkse rondgang langs de donateurs is weer achter de rug.
We mogen terugzien op een mooi resultaat.

Langs deze weg willen wij alle donateurs hartelijk danken.
Tevens spreken wij de hoop uit dat wij ook het komende jaar
weer op uw zeer gewaardeerde steun mogen rekenen.
Nogmaals, hartelijk dank namens de vereniging.
En leden van Paluda – u weet het ...

“ Zij steunen ons – steun hen ook “

Peter en Mathieu

De eerste regel en de rest

Dikkertje Dap

Dikkertje Dap klom op de trap
's morgens vroeg om kwart over zeven ‘
om de giraf een klontje te geven.
Dag Giraf, zei Dikkertje Dap,
weetje, wat ik heb gekregen?
Rode laarsjes voor de regen!
't Is toch niet waar, zei de giraf,
Dikkertje, Dikkertje, ik sta paf

O Giraf, zei Dikkertje Dap,
'k moetje nog veel meer vertellen:
Ik kan al drie letters spellen:
a b c, is dat niet knap?
Ik kan ook al bijna rekenen!
Ik kan mooie poppetjes tekenen!
Lieve deugd, zei de giraf,
kerel, kerel, ik sta paf.

Zeg Giraf, zei Dikkertje Dap,
mag ik niet eens even bij je
stiekem van je nek af glijen?
Zo maar eventjes voor de grap,
denk je dat de grond van Artis
als ik neerkom, heel erg hard is?
Stap maar op, zei de giraf,
stap maar op en glij maar af

Dikkertje Dap klom van de trap
met een griezelig grote stap.
Op de nek van de giraf
zette Dikkertje Dap zich af,
roetsj, daar gleed hij met een vaart
tot aan 't kwastje van de staart.

Boem!

Au!!

Dag Giraf, zei Dikkertje Dap.
Morgen kom ik weer hier met de trap.

Doorgeven van afwezigheid repetitie

Wil iedereen die verhinderd is voor de repetitieavond óf zich moet afmelden voor een concert dit **ook doorgeven** aan de betreffende personen die de aanwezigheidslijst zo keurig bijhouden.

Afhankelijk bij welke partij je zingt zijn dat:

Alten Mia Simons Tel. 522 26 05

Sopranen Marij Ortmans Tel. 521 25 51

Bassen Hub Ermers Tel. 522 36 72

Tenoren Arie van Loon Tel. 522 55 30

Als je bij de betreffende persoon geen gehoor krijgt, bel dan een van de anderen van dit rijtje.

Indianenwijsheden

De leugen van Dolfijn

Grootmoeder luisterde naar hoe de jonge kinderen speelden. Ze merkte op dat Kleinzoon vreselijk grote verhalen vertelde over de dingen die hij gedaan had.

Zij hoorde hem aan en zei: "Ik ving een vis zo groot dat Grootvader hem niet in de boot kon tillen."

Daarop zei hij: "Ik beklom een grote berg helemaal in mijn eentje en sliep op de top."

Toen hij begon te zeggen: "Ik vocht met Grizzly Bear ..." had Grootmoeder genoeg gehoord. Ze riep hem en zei: "Ik denk dat jij het verhaal van Dolfijns leugens moet horen."

"Vele jaren geleden zwommen er dolfijnen in onze baai, zij sprongen uit het water en speelden met de golven.

Eens, toen Adelaar overvloog, zei Dolfijn "Ik ben zo snel dat ik eens over de zon sprong."

Adelaar antwoordde niet.

Dolfijn zei tegen hem: "Op een dag dook ik zo diep dat ik aan de andere kant van de wereld weer boven kwam."

Adelaar antwoordde nog steeds niet.

Toen Dolfijn opschepte tegenover Adelaar: "Als ik honger heb wacht ik tot Grootvader een vis heeft gevangen en dan steel ik die. Als hij me dan vraagt of ik de vis gepakt heb, zeg ik dat het een van de anderen was."

Uiteindelijk antwoordde Adelaar: "Iedere keer als je een leugen vertelt, groeit het gewicht van je oneerlijkheid in je innerlijk.

Weldra zul je geen slanke dolfijn meer zijn. Integendeel, je zult veranderen in een grote, langzame bulrugwalvis. Het gewicht

van je leugens zal je naar de bodem van de oceaan sleuren, waar je de rest van je leven in duisternis zult moeten blijven.”

Dolfijn zei tegen Adelaar: “Dat wil ik niet. Wat moet ik doen?”

Adelaar zei: “Vanaf nu zul je altijd eerlijk moeten zijn. Als je dat kunt, dan zul je in staat zijn om een dolfijn te blijven.”

Grootmoeder keek naar Kleinzoon en zei: “Laat het gewicht van de vele leugens je niet naar beneden sleuren. Ben eerlijk tegen andere mensen en laat zien dat je te vertrouwen bent – dan zullen ze van je houden om wie je werkelijk bent, in plaats van om wie je voorwendt te zijn.”

Hoe Beer zwart werd

Kleinzoon zat op een rots en keek over de baai. Hij voelde zich verdrietig en tranen liepen over zijn gezicht. Toen Grootvader langs kwam, kon hij duidelijk zien dat de kleine jongen het moeilijk had.

Grootvader zei rustig: “Het is een warme zonnige dag, helder en het licht weerkaatst op de golven van de oceaan. Wat maakt je zo verdrietig.”

Kleinzoon antwoordde: “Mijn broer krijgt altijd alle aandacht. Iedereen merkt hem op omdat hij zo groot is.”

Grootvader ging naast de jongen zitten en begon het verhaal te vertellen van Zwarte Beer.

“Vele jaren geleden waren alle beren wit. Dat was goed voor de beren die daar leefden waar het altijd sneeuwde. Zij hadden een schutkleur en vielen niet op. Het maakte het hun gemakkelijk om op voedsel te jagen en voorkwam dat zijzelf gejaagd werden. Maar voor de beren die in het bos leefden was het niet goed. Hun witte vacht maakte hen gemakkelijk zichtbaar. Andere dieren konden Bosbeer al van verre zien en hadden alle tijd om naar hun schuilplaats te rennen. Als jagers uitkeken naar Bosbeer konden ze hem makkelijk vinden omdat zijn vacht afstak tegen de donkere bomen.

Raaf had medelijden met Bosbeer, daarom veranderde hij zijn witte vacht in het diepste zwart van de nacht. Nu kan hij, als Zwarte Beer, gelukkig leven tussen de bomen. In ruil voor de gunst van Raaf, maakte Zwarte Beer er een gewoonte van om andere dieren te helpen. In de jaren die volgde werd Zwarte Beer een gewaardeerd wezen van het bos omdat hij altijd voor anderen klaarstond.

“Zie je,” zei Grootvader tegen Kleinzoon: “Het is vaak makkelijker als de manier waarop je eruitziet je niet zo doet opvallen tussen de anderen. Dan kun je je, net als Zwarte Beer, onderscheiden door goede dingen die je doet in plaats van door hoe je eruit ziet.

*Uit: “Raven’s Call and more Northwest Coast Stories”
door Robert James Challenger*

Van de Ontspanningcommissie

Op zondag 21 oktober is er een rondleiding gepland op Rolduc; leden gratis, partners en introducés betalen €13,50
Tot en met 3 juli kan men zich hiervoor opgeven.

Inz. Els Ermers.

Van de Muziekcommissie

Voor de Notenkraaker mag ik schrijven hoe het met de muziekcommissie gaat. Nou, we zijn onze weg aan het zoeken en vinden deze langzaam.

De nieuwe muziekstukken zitten er in en klinken steeds beter. De enquête over de muziekstukken en de aparte repetities is door aantal leden ingevuld.

Uitslag enquête:

	Estidal	Túrót észik	Hazavaro
Leuk	15	18	21
Niet leuk	6	2	0
Neutraal	1	-	1
Moeilijk	10	5	8
Makkelijk	10	12	13
Neutraal	-	3	-

Wat betreft de aparte repetities:

15 mensen waren er tevreden mee, 4 mensen zeer tevreden en een enkeling vond het niet nodig, niet leuk of niet goed.

In de vorige Notenkraker stond per ongeluk de verkeerde plattegrond afgedrukt. In deze editie komt de juiste te staan (zie pag. 25).

Onze vraag aan jullie is om op de partituren jullie naam te vermelden, zodat jullie deze terug kunnen krijgen, MET jullie eigen aantekeningen.

Voor na de vakantie staat nog een bijzondere scholings(mid)dag gepland, maar dat houden we nog even als verassing!

Als laatste willen we aan iedereen vragen:

Hebben jullie suggesties voor muziekstukken of interesse om ons te komen versterken? Twijfel niet en meld je bij Andre, Peter of Anouk!

Inz. Anouk Michiels

**Commissie Uitvoeringen en Commissie
Informatie**

Helaas hebben wij van deze commissies nog geen kopij gekregen. Druk, druk, druk zijn de mensen van deze commissies.

Natuurlijk vraagt Het Midzomernachtfestival de nodige aandacht waar alle beschikbare tijd naar toe gaat. En naar verluidt zijn ze heel erg druk bezig met het plannen van andere concerten en horen we hier later nog wat van.

Hebben ze misschien te weinig vrijwilligers en moet deze commissie nog versterkt worden, of kunnen ze niet goed delegeren ?

Hanneke van Crieelingen heeft me beloofd voor het volgende nummer van de Notenkraaker iets op papier te zetten van het reilen en zeilen waar men mee bezig is.

Van de ziekdienst

John Hendriks was even opgenomen in het ziekenhuis, we wensen hem van harte beterschap toe en hopen dat hij gauw weer van de partij is.

Ook Jeannette Eken en Pauline Döpp willen we niet vergeten en brengen hun vanaf deze plaats onze hartelijke groeten.

Wij wensen iedereen een fijne vakantie toe en hopen jullie op 21 augustus gezond en wel weer terug te zien.

Kitty en Els

Plattegrond van het koor

	Els Ermers	Hanneke v. Criekingen	Jan Zaad
Maria Crombach	Kitty Janssen	Jeannette Vermeere	
Mia Alberts	Riet Ummels	Joke Cremers	
Annie Zaremba	Miriam Huibers	Lenie Hünen	
Mia Rutten	Mia Simons	Chrisje Merx	
Pauline Döpp	Marion Muller	Annie Niesen	
	Hub Ermers	Piet Joosten	
	Wiel Sijstermans	Peter Niesen	
	Piet Zuidam	Seph Crombach	
	John Hendriks		
	Horst Breugelmans	Math Crombach	
	Peter Crombach	Arie van Loon	
Annie van Well	André Veldstra	Mennie Fleuren	
Jeannette Eken	Mia Ermers	Agnes Swakhoven	
Jozé Kornips	Ans Lamers	Johanna Gerritsen	
Els Schaepkens	Leonie vd Weijer	Mary Ortman	
Helga Fleuren	Cily van Zundert	Anneke Knol	
Ria Geraerts	Anouk Michiels	Carla Kersjes	

Op verzoek van de muziekcommissie bovenstaand nogmaals de plattegrond van het koor.

Agenda

3 juli	Laatste repetitie voor de zomervakantie
21 augustus	Hervatting van de repetities
13. oktober	Stichtingsdag
3 november	Herfstconcert Amicitia
18 december	Concert glaspaleis

Bestuur Paluda

Voorzitter:	Piet Joosten	045-522 98 03
Secretaris:	Peter Crombach	045-522 29 16
Penningmeester:	Mathieu Crombach	045-521 02 19
Bestuursleden:	Hanneke van Crieelingen	045-521 66 78
	Els Ermers	045-522 36 72
	Helga Fleuren	045-522 00 80
	Johanna Gerritsen	045-522 66 48
	Anouk Michiels	045-528 55 63
	Peter Niesen	045-521 73 14

Secretariaat: Peter Crombach
Heerlerweg 144, 6433 HW Hoensbroek

Dirigent: Jan Zaad
Erevoorzitter: Jef Scholl †
Geestelijk adviseur: Pastoor Nevelstein

Website: www.Paludakoor.nl
E-Mailadres: paluda@hetnet.nl
Verenigingsblad: "DE NOTENKRAKER"

Redactie: - Anneke Knol 045-521 68 45
Monacoplein 3,
6414 HW Heerlen
annekekn@home.nl

- Pauline Döpp 045-522 97 51
Wolfshoofdplein 43,
6431 BC Hoensbroek
paulinedopp@planet.nl

Eindredactie: Pauline Döpp